

EFSUNLU MASALLAR

Italo Calvino (1923-1985) Küba'da İtalyan bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Oğulları iki yaşındayken, Calvino ailesi İtalya'ya yerleşti. İkinci Dünya Savaşı sırasında direniş hareketine katılan Calvino'nun ilk öyküsü 1945 yılında yayımlandı. Yazarlığın yanı sıra gazetecilik yapan, editör olarak çalışan Calvino, çeşitli gazete ve dergilerde yayımlanan yazılarıyla savaş sonrası İtalyan edebiyatının önemli isimlerinden biri haline geldiği gibi, eserleriyle bütün dünyada 20. yüzyılın en önemli yazarlarından sayıldı. Savaş dönemine ve partizan hareketine odaklanan kitaplarını (*Örümceklerin Yuvalandığı Patika*, *Karga Sona Kaldı*, *Savaşa Giriş*), derlediği masallardan oluşan *İtalyan Masalları* izledi, ardından Torino dönemine ait: *Emlak Vurgunu*, *Kirli Hava Bulutu*, *Arjantinakarncası*, *Sandık Gözlemcisinin Uzun Günü* yayımlandı. Bunları *Kozmokokmik Öyküler*, *Sıfır Zaman*, *Görünmez Kentler*, *Kesişen Yazgılar Şatosu*, *Bir Kış Gecesi Eğer Bir Yolcu*, *Palomar* izledi. Calvino roman ve öykülerinin yanı sıra, edebiyat üzerine de makaleler yazdı. *İkiye Bölünen Vikont*, *Ağaca Tüneyen Baron* ve *Varolmayan Şövalye* adlı romanlarının çocuklara yönelik resimli olarak hazırlanmış baskıları da çıktı.

Meryem Mine Çilingiroğlu (1977, İstanbul) İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nden mezun olduktan sonra yüksek lisans eğitimi aynı üniversitenin İtalyan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nda tamamladı. Venedik Cà Foscari Üniversitesi'nin uzaktan eğitim kapsamında gerçekleştirdiği ITALS, Yabancı Dil Olarak İtalyanca Eğitimi Vermek adlı yüksek lisans programını bitirdi. Duke (Durham, ABD), Yeditepe ve İstanbul üniversitelerinde İtalyanca Okutmanı olarak çalıştı. Elena Ferrante, Francesco Alberoni, Giorgio Agamben, Alice Taşçıyan, Margaret Mazzantini, Melania G. Mazzucco, Edmondo de Amicis, Italo Calvino ve Eugenio Borgna gibi yazarların kitaplarından çeviriler yaptı.

Giovanni Manna (1966, Floransa) Floransa, Bologna, Sarmade ve Venedik'te illüstrasyon ve resim üzerine çeşitli kurs ve okullara devam etti. İtalya'da ve dünyada pek çok çocuk kitabını resimledi. 2003'te yılın en iyi illüstrasyon dalında Andersen Ödülü'nü aldı. Ardından çeşitli ödüller alan sanatçı çalışmalarına devam etmektedir.

İTALYAN MASALLARI

ITALO CALVINO

Çeviren
Meryem Mine Çilingiroğlu

Resimleyen
Giovanni Manna

EFSUNLU
MASALLAR

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4552
Doğan Kardeş - 695

Efsunlu Masallar / Italo Calvino
Özgün adı: Fiabe d'Incantesimi
Çeviren: Meryem Mine Çilingiroğlu
Resimleyen: Giovanni Manna

Kitap editörü: Filiz Özdem

Grafik uygulama: Süreyya Erdoğan

Baskı: Bilnet Matbaacılık ve Ambalaj San. A.Ş.
Dudullu Organize San. Bölgesi 1.Cad. No:16 Ümraniye-İstanbul
Tel: 444 44 03 • Fax: (0216) 365 99 07-08 • www.bilnet.net.tr
Sertifika No: 31345

Çeviriye temel alınan baskı: Mondadori, Milano, 2014
1. baskı: İstanbul, Ocak 2016
ISBN 978-975-08-3542-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2015
Sertifika No: 12334
Copyright © 2013, The Estate of Italo Calvino All rights reserved
© 2014 Arnoldo Mondadori Editore S.p.A., Milano
Cover and inside illustrations by Giovanni Manna

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

Salamanka Okulu • 9

Puglia Masalı

Biber Prens • 25

Calabria Masalı

Kambur, Topal ve Boynu Tutuk • 41

Abruzzi Masalı

İki Deniz Tüccarı • 45

Palermo Masalı

Şeytan'ın Pantolonu • 63

Bologna Masalı

Yoldan İlk Geçenle Evlendirilen Prensesler • 83

Basilicata Masalı

Salamanka Okulu

Puglia Masali

Bir zamanlar bir oğlu olan bir baba varmış. Baba, akıllı olduğu her halinden belli olan oğluna, “Oğlum, dişimden tırnağımdan artırdım, kenara yüz para koyabildim ve bu parayı ikiye katlamak istiyorum. Ama ticaret konusunda kendime güvenemiyorum, hepsini kaybederim diye korkuyorum; çünkü insanların öylesi de böylesi de pek dolandırıcı; ben de gece gündüz ne yapacağımı düşünüyorum, içim içimi yiyor. Söyle bakalım, sen ne dersin? İçinden ne yapmak geliyor?” diye sormuş.

Oğlu bir süre kadar sessiz kalmış, düşünce-
lere dalmış gibiymiş, iyiden iyiye düşünüp ta-
şındıktan sonra da, “Babacığım, Salamanka
Okulu’ndan söz edildiğini duydum, orada bir
dolu şey öğreniliyormuş. Elimizdeki yüz parayla
o okula girebilirim, eğitimimi bitirdikten son-
ra elim iş tutar ve dünya kadar para kazanma-
mız için biraz çabalayamam yeterli olur” demiş.

Baba bu fikri beğenmiş, zaman kaybetmeden
hemen ertesi gün yola düşünüp dağa çıkmışlar.
Yürümüş de yürümüşler, derken Salamanka’nın
hocasına varmışlar.

Baba, gözünde yaşlarla, niçin oralara kadar
geldiğini anlatmış. Ama bu hocayı hiç hislendir-
memiş, kalbi bütün hocalarınki gibi katıymış,
yüz parayı cebine atmış ve baba ile oğlu evine
almış. Onları bir odadan bir odaya götürmüş,
odaların hepsi her cinsten hayvanla doluymuş;
hoca geçerken ıslık çalıyormuş, ıslık çalınınca
da bütün hayvanlar yakışıklı mı yakışıklı deli-
kanlılara dönüşüyormuş. Hoca babaya, “Artık
oğlunu düşünüp tasalanma. Burada ona beyler
gibi bakılacak, ben ona ilim sırlarını öğretece-
đim ve sene sonu gelince, onu bütün bu hay-
vanların arasından tanırsan, bana verdiğin yüz
parayla birlikte onu eve götürürsün; yok tanıya-
mazsan, daima benimle kalacak!” demiş.

Bu hazin sözler üzerine, zavallı baba ağlamaya koyulmuş ama sonra kuvvetini toplamış, oğlunu kucaklamış, onu tekrar tekrar öpmüş ve yalnız başına dönüş yolunu tutmuş.

Hoca sabah akşam ders vermeye başlamış, delikanlı her şeyi havada kapıyor, öğrenme yolunda dev adımlarla ilerliyormuş. Kısa zaman sonra o kadar başarılı olmuş ki, her şeyi kendi kendine yapabiliyormuş. Kısacası, sene sonu geldiğinde, öğrenci hocasından bütün iyilik ve kötülükleri öğrenmiş.

Bu arada, baba, oğlunu almak için yola çıkmış; zavallılık, umutsuzluk içindeymiş çünkü birçok hayvanın arasından kendi oğlunu nasıl tanıyacağını bilemiyormuş. Dağa çıkarken, rüzgâr etrafını sarmış ve bir ses duyulmuş: “Rüzgârım ben ve insan olurum.” Derken adamcağızın karşısında oğlu belirmiş. “Babacığım,” demiş delikanlı, “dikkat et! Hoca seni güvercin dolu bir odaya götürecekt; sen güvercinlerden birinin öttüğünü duyacaksın. İşte, o ben olacağım.” Bunu der demez de, “İnsanım ben ve rüzgâr olurum!” deyip tekrar rüzgâr olmuş uçmuş.

Baba, mutlulukla Salamanka yoluna devam etmiş. Dağın tepesine vardığında, değnekle yere vurmuş ve *ta tat tam!* İşte, hoca karşısındaymış. “Oğlumu almaya geldim” demiş baba. “Umarım, Tanrı aklımın karışmamasını sağlayacak, oğlumu tanıma lütfunu bana bağışlayacaktır.”

“Aferin! Aferin!” demiş hoca. “Ama emin ol ki bunu başaramayacaksın. Gel benimle.” Babayı bir oraya bir buraya götürmüş, merdivenlerden indirmiş çıkarmış, hepsini aklı karışsın diye yapmış, güvercinlerin odasına varınca da, “Şimdi sıra sende! Oğlun burada mı söyle, yoksa başka odaya geçeceğiz” demiş.